

I DETTA NUMMER:

På önskelistan -
aktiva
företag
och otrogna
konsumenter

2

Konkurrens-
verkets
ärenden

4

Nationell
tillämpning
av EG:s
konkurrens-
rätt

7

Bättre spelregler för konkurrens på lika villkor

Rådet för konkurrens på lika villkor mellan offentlig och privat sektor (Konkurrensrådet), överlämnade i december sitt betänkande till regeringen. Här rapporterar rådets kanslichef Ingemar Delveborn om erfarenheter och slutsatser så här långt. Rådet har fått ett tilläggsdirektiv att fortsätta under 2001.

Under en följd av år har de problem som uppkommer av att offentliga aktörer bedriver konkurrensutsatt verksamhet uppmärksammats. Kritiken från näringslivet (och även från Konkurrensverket) har dels varit att denna verksamhet är för omfattande, dels att den inte sker

på lika villkor i de fall det kan anses motiverat att sådan verksamhet bedrivs.

Konkurrensrådet inrättades av regeringen 1998 med uppgift att dels nå en samsyn om hur de långsiktiga spelreglerna på området bäst formuleras, dels söka undanröja konflikter i enskilda fall genom dialog med parterna. Rådet är sammansatt med representanter från både privat och offentlig sektor och har avgett yttrandet i ett 50-tal av totalt ca 150 inkomna ärenden.

forts. sid 6

På önskelistan

– aktiva företag och otrogna konsumenter

I samband med ett årsskifte kan det finnas anledning att stämma av hur väl man lyckats under det gångna året. Jag tänker emellertid inte här och nu skriva någon årskrönika. Våra ivriga läsare får ge sig till tåls tills årsredovisningen presenteras. Den kommer tämligen snart och ger analysen av våra resultat under år 2000. Några reflektioner som ger perspektiv på händelser både under året som gått och på framtiden kan dock vara på sin plats.

År 2000 blev ett bra år för konkurrensen, tycker jag. Konkurrensverket lyckades leva upp till målet att ta fler initiativ för att undanröja skadliga konkurrensbegränsningar inom områden som är viktiga för konsumenterna. Det har handlat om karteller, missbruk av dominerande ställning och prövning av företagsförvärv. Men även om konkurrensen blivit bättre och prisnivån närmast sig genomsnittet för EU-länderna är Sverige fortfarande ett högprisland. Vårt utredningsarbete ger underlag för slutsatsen att ca 10% av prisdifferensen till EU beror på bristande konkurrens på svenska marknader.

Uppmärksamheten kring konkurrensfrågor är inte någon isolerad svensk företeelse.

Mycket återstår att göra för att vi ska få väl fungerande marknader.

Konkurrensverkets rapport till regeringen för ett år sedan, som beskriver vad som hänt på konkurrensområdet de senaste tio åren och vad som bör göras för att förbättra situationen, fick genomslag i den konkurrenspolitiska propositionen som riksdagen beslutade om i november. Jag tycker det är glädjande att riksdag och regering så tydligt betonat betydelsen av en sund och effektiv konkurrens i ett samhällsekonomiskt perspektiv. Man gör tydligt att konkurrensen är bra för tillväxten och verkar återhållande på infla-

tionen. Det ger löntagarna mer för pengarna, konsumentnytta och ökad välfärd. En effektiv konkurrens är bra för näringslivsklimatet och tvingar företagen att bli effektiva och innovativa. Det stärker i sin tur företagens konkurrenskraft. Riksdag och regering slår fast att konkurrenspolitikens fokus fortsatt ska vara konsumentnyttan.

Konkurrensfrågorna har också fått utrymme i medierna och tagits upp av andra aktörer såsom LO som bl.a. i en rapport behandlar hur effektiv konkurrens kan medverka till att Sverige kan skifta till en högre tillväxtbana.

Det är intressant att notera att uppmärksamheten kring konkurrensfrågorna inte är någon isolerad svensk företeelse. Kampen mot skadliga konkurrensbegränsningar, krav på effektivare lagstiftning och önskemål om möjligheter till samverkan över nationsgränserna för konkurrensmyndigheterna finns både i USA och Europa. Inom ramen för utvidgningen av EU är konkurrensfrågorna viktiga. Det mycket positiva gensvar som vi fick och fortfarande får på den kartellkonferens, "Fighting Cartels – Why and How?", som vi genomförde i sep-

Hårda prioriteringar måste göras framöver.

tember förra året demonstrerar också att våra frågor och de prioriteringar vi gör är angelägna och riktiga.

Företagens ansvar

Bakom det moderniseringsarbete som pågår inom EU, liksom de diskussioner som förs inom OECD samt mellan konkurrensmyndigheter världen över, finns erfarenheter som lett till likartade utgångspunkter och slutsatser. Företagen får nu förutsättas veta var gränsen för det tillåtna går. Den "ekonomiska brottslighet" som överträdelser av konkurrensreglerna utgör florerar världen över, och det är stora värden involverade. Både enskilda konsumenter och samhällsekonomi som helhet drabbas av dessa skadliga konkurrensbegränsningar. Den tid när prövning av notifieringar var central för att få fram praxis är förbi. Konkurrensmyndigheter bör nu framförallt ägna sig åt karteller, företag som missbrukar sin dominerande ställning och strukturförändringar som kan leda till skadliga konkurrensbegränsningar. Sådana initiativ är komplicerade och kräver stora resurser.

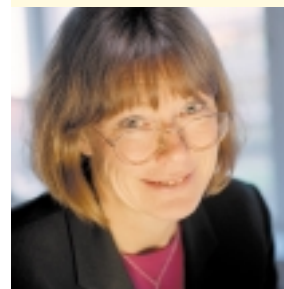
Här finns ett uppenbart dilemma. Myndigheter är beroende av tips och klagomål från både företag och kunder/konsumenter samtidigt som man måste hålla med knappa resurser och prioritera sådant som skadar konsumenterna mest. Företag som engagerar sig har givetvis förväntningar på att få sitt konkurrensproblem löst men många, för det enskilda företaget viktiga frågor, såsom att man upplever att andra företag bryter mot konkurrensreglerna kommer inte att

kunna utredas av konkurrensmyndigheterna. Vi är själva i den situationen. Trots att Konkurrensverket i år får förstärkta resurser och ett utredningsarbete pågår som syftar till få fram en ännu kraftfullare konkurrenslag än den vi har måste hårda prioriteringar göras framöver. Så ser realiteterna ut. Vad kan göras?

En möjlighet som knappast utnyttjats hittills är att företagen själva driver sina ärenden i domstol och utnyttjar den särskilda talerätt som man får när konkurrensmyndigheten tvingas besluta att skilja sig från ärendet utan åtgärd därför att myndigheten måste prioritera. De flesta företag och deras företrädare är för marknadsekonomi och fungerande konkurrens. Möjligheterna för företagen att agera till nytta inte bara för dem själva utan också för konsumenterna, marknadsekonomi och samhället i stort bör tas till vara i ökad utsträckning. Detta förutsätter givetvis att Konkurrensverket har en snabb hantering av inkomna tips och klagomål.

Otrogna konsumenter

Men för att vi ska få effektiv och sund konkurrens räcker det inte med att det finns goda förutsättningar för företagen att konkurrera med varandra. Utan konsumenter som är aktiva, kritiska och väl-informerade kan ingen marknad fungera bra. Förhållanden som skadar marknadens effektivitet handlar ofta om att konsumenternas möjligheter att göra ett fritt och rationellt val begränsas eller hindras. Konsumenterna måste ha ett reellt val på marknaden, veta att det finns ett val, ha förutsättningar att välja och också vilja välja. Lite mer otrogna konsumenter tycker jag att vi ska önska oss i Sverige. Konkurrensverket kommer att utifrån sitt uppdrag stötta en sådan utveckling.

Ann-Christin Nykvist,
generaldirektör

Ifrågasatt överträdelse

FÖRTRYCKTA PRISER - GLASS

Dnr 427/2000

GB Glace AB tillhandahåller produktkartor med förtryckta rekommenderade priser till återförsäljare av GB:s enkelförpackade glasspinnar. GB har en mycket stark ställning på denna marknad.

Konkurrensverkets utredning visar att återförsäljarna tillämpar de förtryckta priserna i mycket stor utsträckning. Förfarandet utgör ett avtal i konkurrenslagens mening mellan GB och dess återförsäljare som har till syfte eller som får till resultat att återförsäljningspriserna på glasspinnar upprätthålls på en enhetlig prisnivå. Förfarandet strider mot förbudet mot konkurrensbegränsande samarbete.

GB har, efter att ha tagit del av verkets preliminära bedömning, beslutat att omgående upphöra med förtryckta priser på produktkartor för glasspinnar för 2001 och avser inte heller att återuppta användningen av sådana förtryckta priser vid ett senare tillfälle.

Konkurrensverket finner därmed inte skäl att vidta någon åtgärd med stöd av konkurrenslagen.

RABATTVILLKOR - FJÄRRVÄRME

Dnr 409/2000

Linde Energi AB, ägt av Lindersbergs kommun, har en fjärrvärmesystem som är konstruerad på så sätt att de kunder som enbart köper fjärrvärme debiteras en högre energiavgift för fjärrvärmesystemet än de kunder som köper både elenergi och fjärrvärme, s.k. koncernkunder.

Enligt Konkurrensverket missbrukar Linde Energi genom rabattsystemets utformning sin dominerande ställning i strid med 19 § konkurrenslagen. Linde Energis taxebestämmelser leder till att fjärrvärmekunder hindras i sitt val av leverantör. Detta får även till följd att konkurrensen mellan elhandlare försvåras eftersom de inte kan konkurrera om dessa kunder på samma villkor som Linde Energi. Vidare får de kunder som köper in el från en konkurrerande leverantör betala ett högre pris för fjärrvärmesystemet, även om kunden köper in lika mycket fjärrvärme som andra kunder.

Genom sitt förfarande tillämpar Linde Energi olika villkor för likvärdiga transaktioner, vilket medför en prisdiskriminering av vissa kunder. Det gäller dels de kunder som köper fjärrvärme men inte el, dels de elkunder som ej köper fjärrvärme. Något objektiva godtagbara skäl för förfarandet finns inte.

Konkurrensverket ålägger därför Linde Energi vid vite om en miljon kronor att upphöra med att tillämpa det aktuella rabattsystemet.

Undantag

DISTRIBUTIONSAVTAL - LÄKEMEDEL

Dnr 602/2000, 720/2000

Kronans Droghandel AB respektive Tamro Distribution AB ansökte om förnyade undantag för standardavtal för exklusiv distribution av läkemedel m.m. Det tidigare undantaget gällde t.o.m. den 31 december 2000.

Konkurrensverket finner att avtalen inte har ändrats i något avseende sedan föregående prövning. Förutsättningarna för undantag är därmed fortfarande uppfyllda varför respektive undantag förlängs till att gälla t.o.m. den 31 december 2003.

Företagskoncentrationer

BRYGGERIER

Dnr 615/2000

Carlsberg A/S förvärv av Pripps Ringnes AB berör öl, läskedrycker och mineralvatten. Enligt Konkurrensverket skulle koncentrationen leda till att Carlsberg skulle få en dominerande ställning som väsentligt skulle ha hämmat konkurrensen. Under handläggningen gjorde emellertid Carlsberg ett antal åtaganden som begränsar de negativa effekterna av förvärvet.

Carlsberg ska avyttra de egna ölvarumärkena TT, Arboga, Eagle, Fat och Bayerbrau m.fl. Carlsberg ska också upphöra att sälja bl.a. varumärket Lapin Kulka som tillverkas av annat bryggeri. Samtliga varumärken ska överföras till andra företag, fristående från Carlsberg, som har förmåga att konkurrera. Varumärket Ringnes ska under viss bestämd tidsperiod inte säljas av Carlsberg i Sverige.

På läskområdet ska Carlsberg upplösa samarbetet med The Coca-Cola Company i Sverige och således upphöra med att sälja och distribuera bl.a. Coca-Cola.

Genom åtagandena kan Carlsbergs marknadsandel på öl komma att minska till ca 45 procent. På marknaden för läskedrycker kan marknadsandelen komma att minska till ca 35 procent.

För att övervaka att åtagandena genomförs tillsätts en särskild förvaltare, som ska rapportera till Konkurrensverket. Vidare har Konkurrensverket ansökt hos Stockholms tingsrätt att åtagandena ska förenas med vite. Konkurrensverket lämnar, med beaktande av Carlsbergs frivilliga åtaganden, koncentrationen utan åtgärd.

JORDBRUK

Dnr 670/2000

Svenska Lantmännen, riksförbund ek. för., åtta lantmännenföreningar samt Svenska Lantmännen ek. för. (SvL), har anmält att föreningarna ska slås samman och därefter bedriva verksamhet i den nybildade föreningen SvL.

Konkurrensverkets utredning visar att SvL skulle få en stark ställning på främst marknaden för försäljning av spannmål till kvarnindustrin och marknaden för utsäde och fröer.

SvL har därför gjort frivilliga åtaganden vilket innebär att SvL förbinder sig att näringsidkare kan erhålla licens till varumärket Svenskt Sigill på skäliga och icke diskriminerande villkor i förhållande till de villkor på vilka SvL nyttjar varumärket. Vidare förbinder sig SvL, att se till att växtförädlingsföretaget Svalöf Weibull tillhandahåller utsäde av spannmål, oljeväxter och foderväxter till villkor som motsvarar vad som erbjuds SvL.

Konkurrensverket har ansökt hos Stockholms tingsrätt att åtagandena ska förenas med viten. Efter SvL:s åtaganden lämnade verket koncentrationen utan vidare åtgärd.

Domstolsavgöranden

EXKLUSIVAVTAL - AGA GAS

T 5403-99

Stockholms tingsrätt ålade den 7 december 2000 AGA Gas AB (AGA) att betala en konkurrensskadeavgift om 600 000 kronor för missbruk av sin dominerande ställning i strid med 19 § konkurrenslagen.

Enligt Konkurrensverket har AGA uppsåtligt eller av oaksamhet missbrukat sin dominerande ställning genom att i avtal med kunder tillämpa exklusiva inköpsåtaganden och kvantitetsåtaganden med liknande effekt eftersom kunderna förbundit sig att köpa merparten av sitt behov av AGA. Konkurrensverket yrkade att AGA ska betala konkurrensskadeavgift med 3 miljoner kronor.

Tingsrätten finner att varje gassort utgör en egen, relevant produktmarknad och att den relevanta geografiska marknaden för varje gassort är Sverige. Vidare anser tingsrätten att AGA är dominerande på de relevanta marknaderna.

Tingsrätten konstaterar att avtalen är exklusivavtal, eller hade sådan karaktär. Även om avtalen möjligen representerar en mindre del av den totala gasmarknaden, finner tingsrätten att de har en icke obetydlig konkurrensbegränsande effekt och att användningen av avtalen

utgör ett missbruk av AGA:s dominerande ställning. Eftersom det gäller ett fåtal avtal fastställer tingsrätten konkurrensskadeavgiften till 600 000 kronor.

Från EG-domstolen

FÖRHANSAVGÖRANDE

EG-domstolen har nyligen meddelat ett förhandsavgörande beträffande utrymmet för den nationella tillämpningen av EG:s konkurrensregler (mål C-344/98, *Masterfood*). Vid en nationell domstol på Irland pågick en tvist mellan Unilever och Mars (*Masterfood*) angående tillämpningen av Unilevers exklusivitetsavtal, där Mars inte får tillträde till Unilevers frysexboxar. Exklusiviteten accepterades både enligt intern rättsordning och EG-rätten av nationell domstol i första instans. Mars överklagade hos den irländska Supreme Court.

Samtidigt med processen på Irland pågick ett förfarande vid EG-kommissionen angående samma frågeställning. Kommissionen kom emellertid till motsatt resultat och förklarade att Unilevers avtal stred mot både dåvarande artikel 85.1 och 86. Unilever ålades att upphöra med tillämpningen. Beslutet överklagades av Unilever till Förstainstansrätten. Supreme Court ställde då frågor till EG-domstolen bl.a. om det nationella målet måste vilandeförklaras i avvaktan på gemenskapsdomstolarnas avgöranden och om kommissionens beslut hindrade vidare process nationellt.

EG-domstolen besvarar den ställda frågan med att ange att kommissionen har rätt att fatta beslut som strider mot tidigare nationella avgöranden angående tillämpningen av artiklarna 81 och 82 EG, att ett sådant beslut är bindande för parterna och nationella domstolar samt att samarbetskyldigheten för nationella domstolar medför i den aktuella situationen att en pågående nationell process skall vilandeförklaras.

forts. från sid 5

Yttrandena har haft en rådgivande karaktär, eftersom rådet saknar maktbefogenheter. Rådet har nu till Näringsdepartementet överlämnat sina samlade erfarenheter och slutsatser i betänkandet "Konkurrens på lika villkor mellan offentlig och privat sektor" (SOU 2000:117).

Skapa konkurrensneutrala villkor

I betänkandet konstateras att det saknas lagar som har till huvuduppgift att skapa konkurrensneutrala villkor mellan offentliga och privata aktörer. Konkurrenslagens bestämmelse om missbruk av dominerande ställning kan visserligen inbegripa s.k. underprissättning, men det förutsätter att aktören ifråga har en dominerande ställning och att det i praktiken är frågan om vinstsyftande verksamhet. Lagen om offentlig upphandling reglerar primärt det offentligas roll som köpare, inte säljare. Kommunallagen och instruktioner för statliga myndigheter sätter upp vissa restriktioner, men bestämmelserna är allmänt hållna och klargörande rättspraxis saknas oftast. Det kan därför sägas att det hittills saknats tillräckliga sanktioner för att hindra snedvriden konkurrens och naturliga instanser att vända sig till för att påtala sådana förhållanden.

Flera förklaringar

Det finns flera förklaringar till att offentliga aktörer bedriver konkurrensutsatt verksamhet. En vanlig bakgrund är att den konkurrensutsatta verksamheten anses ha en anknytande karaktär i förhållande till myndighetens huvudsakliga verksamhet. En annan förklaring är att man säljer överskott av kapacitet som byggts upp för internt bruk. Det kan också handla om att egen-regi-enheter tillåts delta i offentliga upphandlingar med externa budgivare, eller att bidrag ges till offentliga bolag. Problem kan även uppkomma när offentliga organ erbjuder systerstiftning för arbetslösa och funktionshindrade, då verksamhet som inbegriper produktion och försäljning på en öppen

Offentliga aktörer bör avstå från att producera t.ex. städtjänster, fordonsuthyrning och tryckeritjänster.

marknad ofta anses som en mer meningsfull sysselsättning. Konkurrensproblem kan också uppkomma genom att lagstiftning och andra bestämmelser missgynnar privata företag. Ett exempel är momsagstiftningen, som i några avseenden skapar skilda förutsättningar mellan offentliga och privata aktörer.

Onödigt stora konfliktytor

I betänkandet framhålls att konfliktytorna mellan offentliga och privata aktörer blivit onödigt stora och till viss del kan begränsas. Ett antal exempel ges på verksamheter av artfrämmande karaktär som offentliga aktörer bör avstå från att producera. Några exempel som rådet noterat är att på den öppna marknaden sälja städtjänster, brandskyddsutrustning, fordonstvätt, fordonsuthyrning, arkitekttjänster, tryckeritjänster och fastighets-skötsel. En konsekvensprövning bör därför ske innan man inom den offentliga sektorn överväger att starta verksamhet av konkurrensutsatt karaktär.

Det finns samtidigt situationer när det kan anses motiverat att det offentliga bedriver konkurrensutsatt verksamhet. Att man inom den traditionella offentliga sektorns område fortsätter att bedriva verksamhet även efter konkurrensutsättning får ses som okontroversiellt. Mindre

uppenbart är varför den offentliga sektorn skall medges rätt att bedriva verksamhet som traditionellt hör till privata näringslivssektorn. Några skäl kan dock under vissa omständigheter motivera sådan offentlig produktion. Ett kan vara att det råder en så hög grad av samproduktionsfördelar mellan en monopolskyddad och en konkurrensutsatt verksamhet att det inte är samhällsekonomiskt försvarbart att förbjuda den offentlige aktören att bedriva den sistnämnda verksamheten. Ett annat kan vara svårigheter att dimensionera ett internt behov utan att det uppstår tillfälliga överskott. Vidare kan närvaro av offentliga aktörer accepteras på ett traditionellt näringslivsområde om det privata alternativet viker, t.ex. inom ett glesbygdsområde.

Rekommendationer

Det är därför oundvikligt att konkurrens mellan offentliga och privata aktörer kommer att ske även i framtiden. Rådet har därför ställt upp ett antal rekommendationer för att i dessa fall åstadkomma så rättvis konkurrens som möjligt. Rekommendationerna gäller bl.a. ekonomiska mål, ekonomisk redovisning, kostnadskalkylering och prissättning. En bärande tanke är att om det offentliga skall producera konkurrensutsatt verksamhet så skall den också bedrivas på ett affärsmässigt sätt.

Lagändringar

Konkurrensrådet konstaterar att det finns ett behov av att överväga olika lagändringar för att åstadkomma mer rättvis konkurrens mellan offentliga och privata aktörer. Trots skilda grunduppfattningar mellan rådets olika parter rörande det totala lagstiftningsbehovet redovisas i betänkandet ett förslag om att i konkurrenslagen införa en bestämmelse med syftet att förhindra konkurrens-snedvridande beteenden från offentliga aktörer som inte täcks av nuvarande konkurrenslag. Det finns också skäl att ifrågasätta om kommunallagens självkostnadsprincip och avgiftsförordningens be-

stämmelser rörande pristak är nödvändiga på marknader med fungerande konkurrens. Vidare pekar rådet på vissa behov av ändringar i lagen om offentlig upphandling samt några lagar som specialreglerar vissa sektorer, t.ex. inom turistväsendet och när det gäller sysselsättning för funktionshindrade. Det finns också ett principiellt behov av att införa sanktioner mot s.k. domstolstrots.

Rådet fortsätter sin verksamhet

Enligt det ursprungliga direktivet skulle Konkurrensrådet ha avslutat sitt arbete i och med att det nämnda betänkandet lades fram vid utgången av år 2000. Rådet har nu fått ett tilläggsdirektiv om att fortsätta sin verksamhet under 2001, i avvaktan på att statsmakterna tar slutlig ställning till vilka regler som skall gälla inom området och vilken instans som i så fall skall handha dessa regler. Regeringen menar också att rådet fyllt en viktig funktion som forum för konstruktiva diskussioner mellan de olika parterna. Rådet kommer därför att fortsätta behandla enskilda ärenden. Vidare skall rådet utveckla och föra ut tillämpningen av de riktlinjer som rådet enats om vad gäller konkurrensutsatt produktion i offentlig regi. Detta arbete sker bl.a. genom ett löpande samrådsförfarande med Konkurrensverket.

Ingemar Delveborn, kanslichef,
Konkurrensrådet

Nationell tillämpning av EG:s konkurrensrätt

Fr.o.m. den 1 januari 2001 har Konkurrensverket behörighet att tillämpa artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (SFS 2000:1023). Dessa artiklar motsvarar i allt väsentligt 6 och 19 §§ i konkurrenslagen. Precis som hittills är dock kommissionen ensam behörig, frånsett vissa delar inom transportområdet, att medge undantag enligt artikel 81.3.

När det gäller konkurrensbegränsningar som har verkningar inom EU kan EG-fördragets konkurrensregler tillämpas om begränsningen kan påverka handeln mellan EU:s medlemsstater på ett märkbart sätt. De nationella konkurrensreglerna tillämpas av de nationella konkurrensmyndigheterna på företags konkurrensbegränsande beteenden som får sin huvudsakliga effekt inom det egna landet (se propositionen 1999/2000:140 Konkurrenspolitik för förnyelse och mångfald).

En möjlighet att tillämpa EG:s regler direkt på nationell nivå gör konkurrensövervakningen mera effektiv och leder till vinster från samhällsekonomisk och konsumentpolitisk synpunkt. Den nationella myndigheten har allmänt sett bättre överblick över den nationella marknaden än kommissionen har, och närheten och kännedom om särskilda förhållanden kan göra handläggningen snabbare och mindre kostsam. För närvarande och till dess det s.k. moderniseringsarbetet, dvs.

den genomgripande översynen av förordning 17/62, avslutats är dock kommissionen enligt förordningens artikel 9.1 ensam behörig att meddela undantag enligt artikel 81.3 i EG-fördraget. På transportområdet gäller dock särskilda regler som medför att nationella myndigheter i vissa fall kan vara behöriga att meddela undantag enligt sistnämnda artikel.

Konkurrensverket har att ta hänsyn till ett ärendes vikt, tillgängliga resurser och förfarandets anknytning till Sverige vid avgörandet om verket med stöd av artiklarna 81 och 82 på eget initiativ eller efter en anmälan av tredje part ska ingripa mot ett förfarande. Konkurrensverket kommer huvudsakligen att ingripa mot förfaranden som har närmare anknytning till Sverige. Anknytningen kan bestå exempelvis i att förfarandet äger rum i Sverige eller har effekter här. Vidare är Konkurrensverket behörigt att utfärda icke-ingripandebesked enligt artiklarna 81 och 82, dock endast om avtalet eller förfarandet har särskild anknytning till Sverige. För denna typ av ärenden har Konkurrensverket tagit fram en särskild blankett, K1a, som ska användas (blanketten finns tillgänglig på verkets webbplats). I övrigt gäller konkurrenslagens procedurregler.

*Maina Sancho,
konkurrensråd på Konkurrensverket*

ADRESSUPPDATERING

110 677 000

Vid definitiv avflyttning eller felaktig adress sänds försändelsen åter till avsändaren.
103 85 STOCKHOLM

Ny tidning!

Konkurrens – varför då?

 KONKURRENSVERKET
Swedish Competition Authority

Beställ gratis eller ladda ner på

www.konkurrensverket.se

info@kkv.se

Tel. 08-700 16 00. Fax 08-796 96 08

konkurrens **nytt** 1•2001

Konkurrensnytt utkommer med 11 nr per år och är tills vidare kostnadsfri.

Ansvarig utgivare:
Jan-Erik Ljusberg

Redaktörer:
Åsa Eriksson
Bengt Kopp

Beställning:
Konkurrensverket
103 85 Stockholm
www.konkurrensverket.se
Telefon 08-700 16 00
Fax 08-796 96 08
E-post:
konkurrensverket@kkv.se

Produktion: Ord&Form
Tryck: AWJ

ISSN 1404-7217